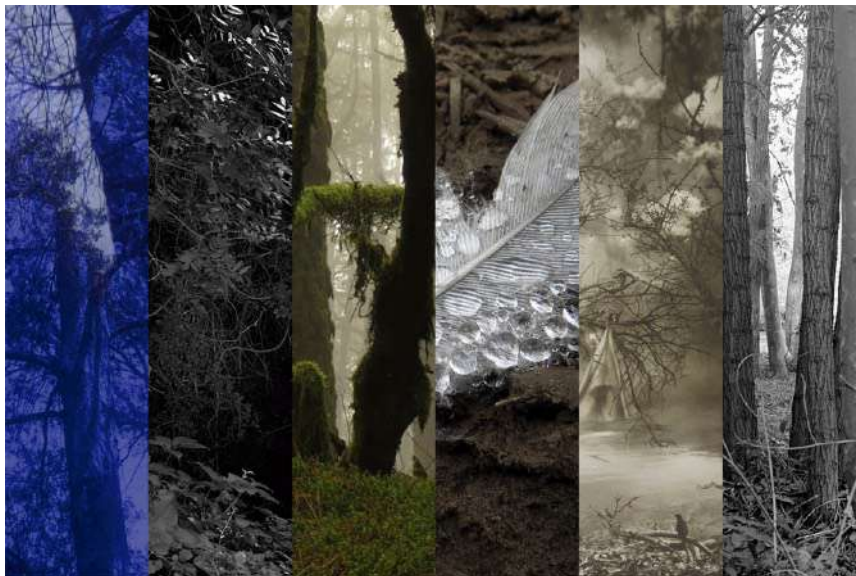

Dins del bosc

13 de juny de 2018 – 29 de setembre de 2018

El bosc, com a rerefons o com a protagonista, ha estat un dels temes cabdals tant de l'art com de la literatura. Potser per influència del cristianisme, que volia eliminar qualsevol rastre de les tradicions paganes, el bosc va ser descrit en la literatura com un lloc inhòspit, inaccessible, poblat per éssers fantàstics o terrorífics. En molts contes i llegendes, el bosc inspira una por irracional. Entrar-hi significa penetrar en un món desconegut, ple de perills i de misteri. Podem posar exemples que van des de el conte de la *Caputxeta Vermella* de Perrault, les llegendes del rei Artur, Robin Hood, *El cor de les tenebres* de Joseph Conrad, *El Somni*

Israel Ariño

Jordi Casañas

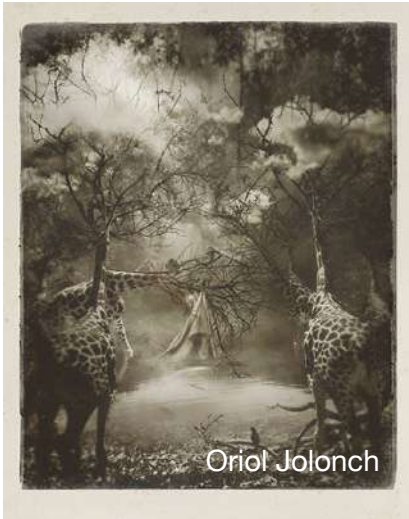
d'una nit d'estiu de Shakespeare o fins i tot la *Divina Comèdia*, que en els primers versos, un poeta perdut no té altre remei que travessar un bosc, conscient de la foscor i els perills que l'esperen. Amb la Il·lustració, aquesta idea es matisa. Amb Rousseau, apareix el discurs de la necessitat del retorn

a la natura, com a escapatòria de la corrupció de la vida a les ciutats. El bosc llavors és contemplat com un lloc de llibertat, de veritat i de felicitat. Esdevé un símbol de retorn al paradís, a l'origen; una metàfora perfecta de l'autenticitat. En el segle XIX, Thoreau

Bernat Gasull

escriu *Walden, la vida als boscos*, una barreja de biografia i diari naturalista que fa reflexionar sobre la necessitat de retornar a la natura per tal de trobar un equilibri que perilla en la vida al món occidental. Així doncs, ens trobem al davant d'un tema que ha estat representat des de la concepció fantàstica fins la realista, des de la por d'allò salvatge i sinistre, a la idea de refugi, de retorn a l'origen. El bosc tan pot ser una metàfora d'allò més terrible, com de la pau i la puresa.

L'exposició ***Dins del bosc*** presenta l'obra de sis fotògrafs contemporanis que han retratat el bosc des dels seus punts de vista particulars. És interessant veure que cada un d'ells exposa, en les seves fotografies, alguna o varies de les maneres de veure el bosc: des de la concepció màgica o fantàstica, a la visió naturalista. Els boscos d'**Israel Ariño** són una mena de territori metafòric.

La falta de perspectiva les allunya de la idea de paisatge, i les converteix en el reflex d'un món ocult que dialoga amb el seu imaginari propi. **Jordi Casañas** troba al bosc un element atzarós que centra tot el protagonisme de la fotografia. La focalització li atorga propietats màgiques, quasi mitològiques. La visió de **Bernat Gasull** és la d'un naturalista, que mostra el bosc com un lloc ple de vida. El centre d'atenció és la vegetació mateixa; com aquesta matisa la llum i perfuma l'aire. En els boscos d'**Oriol Jolonch** passen coses sobrenaturals; de vegades és el bosc que te vida pròpia i observa. També és un lloc feréstec en el que l'home s'endinsa al desconegut, o en el que

s'explica el passat des d'un futur remot. **Laia Moreto** observa la naturalesa fugissera del bosc, que conté a la vegada la sensació de llibertat i la presència d'allò enigmàtic. La seva voluntat és preservar l'instant en que un paratge ignot es converteix en un lloc habitable. **Fiona Morrison** veu el bosc com un espai familiar reviscut en el record. Un lloc a recer, al que sempre s'hi torna; on la vida es preserva i la memòria flueix.

L'exposició estarà oberta fins al 29 de setembre de 2018. Per a més informació, contactar amb la galeria: info@elquadernrobot.com

el quadern robot

còrsega 267 principal 2 b 08008 barcelona 93 368 36 72

elquadernrobot.com

Sobre les fotògrafes i els fotògrafs

Israel Ariño (Barcelona 1974) és llicenciat en Belles Arts per la Universitat de Barcelona i estudia fotografia entre 1992 i 1998, complementant la seva formació treballant en diversos tallers. Des de 2001, exposa regularment a Espanya, però sobretot a França, on el representa la Galerie Vu de Paris. L'any 2006 comença a publicar llibres d'artista, que li permeten explorar en termes visuals el potencial del llibre i les seves possibles narratives. L'any 2013 entra a formar part de l'editorial Ediciones Anómalas.

Jordi Casañas (Barcelona 1969) treballa com a fotògraf documentalista per a diverses entitats públiques i privades. Paral·lelament desenvolupa una intensa faceta creativa que s'ha pogut veure en diverses exposicions individuals, entre les que destaquem: "37 fotografies aproximadament", Can Felipa, Barcelona, 2007; "M'exalta el nou, m'enamora el vell", Encants de Barcelona 2013; "21 fotografies", galeria **el** quadern **robot**, Barcelona 2015; i "Honey Wheat 17 fotografies", Biblioteca Agustí Centelles, Barcelona 2015. Va ser finalista del premi Lens Culture 2017.

Bernat Gasull (Barcelona, 1971). Fill i net de fotògrafs, és biòleg de formació i afeccionat al muntanyisme, a la natura i als viatges. ha publicat *Les ascensions de Verdaguer al Pirineu* (Cossetània, 2008) i *Maleïda, l'aventura de Verdaguer a l'Aneto* (Verdaguer Edicions, 2015). A més ha fet diversos articles en revistes, sobretot de muntanya, i conferències i xerrades divulgatives sobre la relació de Verdaguer amb l'alta muntanya pirinenca. El vessant excursionista de Verdaguer és també un dels protagonistes de la seva obra de ficció *Viatge a l'illa dels pingüins* (Voliana, 2013). Les seves fotografies mostren la seva visió de naturalista.

Oriol Jolonch (Barcelona 1973) és un professional del retoc fotogràfic amb més de 20 anys d'experiència. Ha treballat amb nombrosos fotògrafs de renom i per les principals marques de moda i cosmètica. Paral·lelament, la seva creativitat l'ha portat a unir les seves dues grans passions: la fotografia i la postproducció, donant com a resultat una extensa sèrie d'obres que han estat exposades internacionalment i que han obtingut nombrosos premis. Entre les exposicions més recents, destaquem l'antològica a la Fundació Vila Casas (Barcelona 2015), i les individuals a la galeria *Artifact* (Nova York 2015) i a **el** quadern **robot** (Barcelona 2014 i 2017).

Laia Moreto (Barcelona 1975), és llicenciada en Belles Arts per la Universitat de Barcelona i va cursar estudis fotogràfics a l'Institut d'Estudis Fotogràfics de Catalunya i d'escultura a la Fundació Centre del Vidre de Barcelona. La seva obra ha guanyat diversos premis. L'any 2010 va participar a "Visionado", certàmen d'art emergent a Lleida i el 2012 va ser seleccionada com a "Full Artist" en el Festival Internacional de Fotografia de Tarragona, SCAN 2012. Paral·lelament a la seva labor creativa, desenvolupa tasques docents a la Facultat de Belles Arts de la Universitat de Barcelona.

Fiona Morrison (Encamp, Andorra 1970) va realitzar la seva primera exposició de fotografia a la galeria Joan Prats-Artgràfic l'any 2003, on l'any 2006 exposaria una part del *work in progress* "Un lloc especial", que l'ha portat a viatjar per mig món retratant artistes en un entorn triat per ells. L'any 2013 va representar Andorra en el Festival de Venècia, amb el vídeo "Two Walks", en homenatge a la seva mare. Recentment ha realitzat l'exposició "Temps" a l'espai Amics del Museu de Girona (Girona 2016), i ha participat a les exposicions col·lectives "Homenatge a Carvalho", a la Biblioteca Jaume Fuster de Barcelona (2017) i "Empordoneses", a l'Escorxador de Figueres (2018)